

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema XXV.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

II. PARS.

Videamus autem, quæso, Lazarum è mortuis redeuntem. Spectaculum sane mirabile. Sic enim Joannes. Prodiit ligatis manibus & pedibus, obuolurus sudario. Ligatum solui iubet, vt agnoscant nullas hic esse præstigias.

Fuit autem hic Lazarus vir admodum diues & honoratus. At quid habet secum ex hoc mundo exiens, fascias sepulchrales, sudarium? &c.

L. Hic asta, ô Christiane, & Lazarum procedentem aspice cum omnibus suis bonis, quæ in sepulchrum secum intulit. Cogita quas opes efferamus. Vide verum illud, 1. Tim. 6. v. 7. Nihil efferemus. Idem, Eccl. 5. v. 14. Psal. 49. v. 18.

Nota est Historia de Camisia Saladini Regis Asiæ, supra sæpe recitata. En pannus heu nigrum, nil nisi morte tuli.

Simus igitur contenti paucis, 1. Tim. 6. v. 8. Syr. 29. v. 28. Non tantopere appetamus diuitias relinquendas incertis hæredibus. Eccl. 2. v. 18. Forfan nudi egrediemur, & non dabitur sudarium aut pannus. Mirabiles enim sunt casus humani. Hoc vero agamus, ne nudi repariamur, 2. Cor. 5. v. 3. sed induti iustitia Christi Gal. 3. v. 27. Veste nuptiali, Matth. 22.

F I N I S.

THEMA XXV.

Ioan. 12. vers. 24. 25. & 26.

Amen, Amen dico vobis, nisi granum, &c.

Qui amat animam, &c. Si quis ministrat, &c.

DISPOSITIO.

Semper dissuadebant Apostoli Christo, ne sese fisteret Hierosolymis, ne se in periculum mortis præsentissimum coniceret. Sic se & suis rebus, & saluti Christi optime consulere opinabantur: nec intelligebant, genus

Hk 4

huma.

humanum, & ipsos Apostolos, non nisi morte Christi liberari posse ab inferno.

Itaque Petrus Christum non vult experiri, id de quo dixerat, Matth. 16. versic. 22. Et extremam professionem Hierosolymitanam dissuadent omnes, Iohan. 11. vers. 8. Cum itaque instaret iam tempus passionis & mortis, hoc prænunciat ipsis denno Christus; venit tempus ut glorificetur filius hominis: hoc capite, verbis, quæ præcedunt ea, quæ prælegimus, &c.

Ne igitur porro hoc impedire conentur, his verbis optimus saluator primum ostendit, quam necessarium sit, ut ipse moriatur, similitudine à seminatione tritici.

Deinde hac occasione etiam discipulos cohortatur ad eandem sortem subeundam, si necessitas ita ferat: ne graue ipsis sit cum Christo mori.

Tertio. Ne autem abstrereri se patiantur metu periculorum, præmia illis promittit amplissima.

[NOTA. Possent hæc, quæ nos breuitatis causa & ne nimium crescat libellus, coniunximus, tribus conciunculis seorsum tractari, aut tamen duabus: Ut prima sit, 1. de morte & passione Christi, 2. & quæ eius utilitas.

Alteræ, 1. de morte Apostolorum propter confessionem veritatis, 2. & quam propterea sint accepturi mercedem, Sic utrobique propositio bipartita fuerit. Loci ex sequentibus patebunt.]

I. Pars.

Trinum similitudo de grano est explicanda.

1. Sicut granum tritici, si maneat in granario solum, nullum fert fructum, quia non est seminatum: ita sane ego solus quidem beatus essem & manerem. Sed nullus ad vos rediret ex me fructus, nec plures vna mecum beati fierent.

2. At sicut granum, cum seminatur in terram & in terra emoritur, plura gignit grana & copiosum fert fructum: ita postquam ego mortuus & sepultus fuero, atque à mor-

à mortuis resurrexero, & Euangelium meum toti orbi terrarum annuntiari curauero: ibi tum copiosus fructus mortis & passionis meæ redibit ad totum genus humanum & multa hominum millia vna mecum salutem consequentur, & cohæredes regni cœlestis fient.

Locvs I. De passione Christi audientes pauci cogitant de fructu eiusdem: & de nostra gratitudine.

Multi tantum sunt similes mulieribus flentibus, Luc. 23. v. 27. Præterea pauci ex morte Christi fiunt meliores, aut doctiores. Sæpe miseret nos Christi tam crudeliter occisi, & cum discipulis optamus illum non sic mactatum: at sic omnes in peccatis periissemus.

Mors autem Christi est mundi vita. Joan. 6. v. 33. & 51. Si non mortuus fuisset & resurrexisset, essemus adhuc in peccatis, & periisset omnis spes nostra, 1. Corint. 15. v. 17. Ecce igitur fructum passionis Christi.

Interim passio non potuit ipsius æternam maiestatem delere & interuertere, sed sic intravit in gloriam suam. Luc. 24. v. 26. Psalm. 110. v. 1. Philip. 1. v. 9.

Agnoscamus autem ipsius ineffabilem erga nos amorem & redamemus ipsum, 1. Ioan. 3. v. 16. & 4. v. 19.

Atque proximum propter ipsum diligamus. 1. Ioan. 4. v. 21.

II. Granum frumenti seminatum & fructum faciens, vbi est emortuum, monet nos de mortuorum resurrectione. Hoc Paulus explicat & illustrat, 1. Cor. 15. v. 36.

Sicut ergo rusticus seminans, tristis quidem est aliquo modo, propter semen, quod potuisset sibi seruare & inde conficere panem: at dum cogitat quod illud granum postquam fuerit mortuum in terra, iterum sit viuificandum cum sænore: ita quibus est moriendum, illi si maxime secundum carnem tristentur, tam en propter spem resurrectionis, læti sint in spiritu. Quia resurget corpus cum sænore (vt ita dicam) id est excellentissimis donis ornatum & glorificatum, de quo Philip. 3. v. ultimo, & 1. Cor. 5. v. 43.

Hh 5 II. Pars

II. Pars.

Iam ad discipulos conuertit se, monens **Es** uerba auch ein mal an sie kommen. Moriemini etiã vos: nec naturali morte omnes, sed sicut ego sum occidendus, ita etiam de uobis fiet. Sicur id expressit Joan. 15. v. 20. Et ibid. cap. 16. v. 1. & 2. Et Matth. 24. v. 8. &c. Quod si uolueritis subterfugere mortis pericula, ut vitam conseruetis, peribitis in æternum. Si uero vitam hanc non dilexeritis plus quam me, ad æternam vitam conseruabimini. Ideoque si uultis mihi ministrare, me sequimini per omnia calamitatum genera ad mortem. Hic uero notandum, 1. quid sit amare aut odisse vitam.

Amare vitam, & illã uelle abnegatione Christi (& sic illegitimis modis) conseruare. Odisse uita est hanc temporalem vitam nõ magnificare, ut parati sumus illã pro Christi uerbo & cõfessione præsentissimis periculis exponere.

Hac ratione uita in seruando corporalem, apostata amittunt æternam uita.

2. Notandum etiam, quod Christus per mortẽ & crucem uult Apostolus *sequi* ipsum, tanquam præcedentem Dominum. Et quod pati uocat ministrare Christo.

Seruus autem non est maior Domino, Joan. 15. v. 20. Contra Martyres constantissimi dum uidentur amittere vitam corporalem, pro ea apud Deum accipiunt æternam. Das ist ein guter Dausch.

D I S C I M V S I. Quanti facienda uita hæc temporalis. Non quidem odio habenda, nec perdenda, extra casum necessitatis: quia non est nostra, sed data à Deo Et is potestatem habet destruendi uita, Sap. 16. v. 13.

At si ita ferat necessitas, ut uel pro gloria Christi, & ueritate Religionis, sit uita in discrimen adducenda, aut Christus, abnegandus, ibi non tantopere diligenda, ut potius ueritatem quam Christum relinquamus. Diligendus potius Christus, & odio habenda uita. Quia nunquam amittitur, quod pro Christo datur. Vide Matth. 10. v. 19. Nota. Marc. 10. v. 30. & Luc. 18. v. 30.

Dein-

THEMA XXV. EX NOVO TEST. 491

Deinde si etiam extra casum Martyrii Deus nos velit ex hac vita euocare, non tantopere illa diligenda, vt nolimus eam relinquere. Sicut multi indignabundi & cum murmure vitam relinquunt, &c. Quinpotius id cogitandum, quod pro corporali Dominus, velit dare æternam. Cupiamus ergo solui, si ipsi placet.

D I S C I M V S II. Quid sit ministrare Christo: scilicet sequi ipsum, non tantum in prosperis, sed magis in aduersis.

Serui autem nequam sunt, qui cum bona à Domino acceperunt, ipsum postea in aduersis deserunt. Sequendus enim Christus per læta & tristitia, per vitam & mortem.

Vide insignem locum, quales ministros Dei esse debeat, 2. Cor. 6. v. 4. vsque ad 11.

III. Pars.

Quia vero carni graue est amittere & odisse vitam, ideoque præmia proponit his, qui sic ipsi ministrant, vt cum ipso non grauentur mori. Duplicia præmia sunt.

I. Vbi ego sum, ibi & minister meus erit. Sicut ego per passiones intraui in gloriam. Ita etiam æternam gloriam habebunt mei.

2. Et sicut ego ipsum honorabo, sic etiam cohonestabit eum Pater propter me.

L. I. Videmus amplissimam compensationem promissam his qui pro Christo patiuntur. De hoc vide etiam, Rom. 8. v. 17. 2. Tim. 2. v. 11. 2. Cor. 4. v. 17. Apocal. 2. v. 10. & 11. NB. Et non sunt pates afflictiones, Roman. 8. v. 18. Non vna lachrymula peribit, sed colligetur, Psal. 56. v. 9. abstergetur, Apocal. 21. v. 4. Non perit capillus vnus, Luc. 21. v. 18.

Egredie etiam verificat Dominus verbum suum: 1. Samuel. 2. v. 30. glorificantes me glorificabo. At honorificant Deum, qui patiuntur propter ipsum, 1. Petr. 4. v. 16. Ergo cohonestabit tales pater. Hoc loco. v. 25.

L. II.

L. II. Quantum præstet ministrare Deo quam Sa-
ranæ, patet hinc. Satan suis præmii loco perpetuos red-
dit cruciatus. Dominus suis ministris æternam gloriam.
Elige iam cui velis seruire. Quia non duobus seruire po-
tes. Matth. 6. v. 24.

F I N I S.

T H E M A XXVI.

Ioan. 17. v. 3.

*Hæc est vita æterna, vt cognoscant te solum verum
Deum, & quem misisti, Iesum Christum.*

D I S P O S I T I O.

Admodum insignis & plenissima doctinis est hæc sē-
tentia, desumpta ex oratione illa omnium feruentissima
& vtilissima, quam Christus proposuit patri in extremo
quasi mortis agone, cum mox postea à suis abriperetur
& traderetur ad necem.

Erudit autem nos hæc sententiola, de summo omni-
um bonorum desiderio & sine fidei nostræ, ostendens,
quid vita æterna sit, quam merito omnes desiderant, &
extra quam omnis nostra spes & salus vana sunt. Mon-
strat nobis tanta mysteria, quæ omnibus omnium gen-
tilium Philosophis & rationi humanæ profus abscon-
dita, & incognita fuerunt. Huic itaque quam diligentis-
sime attendamus.

1. Dicemus autem, Quid sit aut in quo consistat vita
æterna.
2. Quinam vitæ huius æternæ consortes sint futuri,
breuiter tantum audiemus.

I. Pars.

In hac quæstione, Quid sit vita æterna, omnia nobis
paucis Christus refert, dicens, Hæc est vita, vt cognos-
cant te solum verum Deum &c. Vno verbo, vita æter-
na ipsa consistit in Vera Dei & filii illius incarnati Iesu
Chri-

Christi cogno-
ta.
i. Requiri-
bus Verus
Extra cui-
At sic no-
sum sumus.
Tens Deu-
te. Hoc e-
bus, seipsum
decebat esse
Etiam
tus cum P-
tus Deus
non exclud-
Concilium
um essent
Cor. 8. v. 3.
Hæc es-
petlonis
Trinitate
[Nox
uboc fun-
infricari
i. Medi-
Cuius offic-
a parte ad r-
sicut ergo
Christi cog-
mediator em-
i. Licet qu-
in etiam ad
Christum.]
Hinc ver-
sum bene s-
nihil est, si c-